

(POLİTİKA)

AKP'nin 'adaleti' can yakıyor 'kalkınma' başka bahara

SULTAN SEÇİK

Türkiye kritik bir dönemde bulunuyor. Dönemi kritik kılan yalnızca emekçilerin ve ezilenlerin geleceklerini ipotek altına alacak olan ekonomik krizin giderek derinleşme eğilimi göstermesi değil, bununla birlikte aynı zamanda AKP hükümetinin bakanları ve Başbakanının yaptıkları fütursuz açıklamalarda saklıdır. Gelişmeler, onu başka bir kanala akıtacak irade ortaya çıkmadıkça, ekonomik ve politik krizin artık iç içe geçerek emekçilerin ve ezilenlerin geleceklerini ipotek altına alacak bir mecraya hızla sürükleneceğini gösteriyor.

Başbakan son günlerde yaptığı neredeyse tüm açıklamalarda her ne kadar "bizde kriz yok" demagojisine sıkça başvurursa da, giderek dünyayı sarmalına almaya başlayan finansal krizden Türkiye'nin etkilenmemesi, özellikle ABD ve AB'ye bağımlı bir ülkenin adeta cambaz gibi ip üstünde duran ekonomik dengelerinin alt üst olmaması düşünülemez. Elbette bütün kriz uygulamalarında olduğu gibi yine bilinen klasik yöntemle başvurulacak, fatura emekçilere ve ezilenlere ödettirilecek ve gelecekleri ipotek altına alınacaktır. Ancak, emekçilerin ve ezilenler krizle birlikte doğan olanakları iyi değerlendirebildikleri ve farklı kanallarda seyreden mücadeleleri ortak bir merkezde birleştirmeyi başardıkları ölçüde krizi kendi lehlerine dönüştürebilirler.

Krizin aynı zamanda emekçilere ve ezilenlere böyle bir imkan sağladığının da farkında olan Başbakan Erdoğan, kendi geleceğini de yok edecek tehlikeli sözler söylemeye ve politik oyunlar oynamaya yelteniyor. Bir yandan kendi gibi düşünmeyen ve kendine benzemeyenlere karşı "ya sev ya terk et" gibi faşizan tavırlar takınarak ülke kapısını gösterir, halkları birbirine karşı kışkırtırken, diğer yandan da mücadelenin yükselme olasılığına karşı şimdiden anti demokratik önlemler

almaya, politik baskıları yoğunlaştırmaya başlıyor.

Gerek Başbakan Erdoğan'ın Kürt illerini "fethe" çıktığı gezi sırasında yaşananlar ve Başbakanın ırkçılık kokan faşizan sözleri ve bazı bakanların bu Başbakanla örtüşen sözleri, gerekse parti üst katında yapılan revizyon (Fırat'ın Aksu ile takas edilmesi) sürecin çok yönlü biçimde sertleşeceğini (başta Kürt sorunu olmak üzere) gösteren somut olgular olarak öne çıkıyor. İfade özgürlüğünün olabildiğince yasaklanması, mecliste yaptıkları haberlerden memnun olmadıkları gazetecilerin kartlarının (akreditasyon) iptal edilmesi protesto etme hakkını kullananlara pompalı tüfekle gerekli görüyorsanız 'Vurun' diyebilecek kadar keskinleşen bir mecraya doğru hızla ilerliyor.

Erdoğan'ın konuşmaları sözde "demokratik bir ülke"nin bir başbakanını değil, "askeri sefere" çıkmaya hazırlanan bir Genelkurmay başkanını andırıyor. Başbakanın son zamanlarda hiçbir dolayımaya bağlanmaksızın dışa vuran sözleri, bir Başbakan'dan çok, "bölge"de "Kürt avı"na çıkmak için "askeri seferler" peşinde koşmaya teşne, adı konmamış bir "savaş hükümeti"nin "kurmay başkanı" olacağını ima ediyor. Bu durum militarist politikaların yalnızca Kürt sorunu ve Kürt özgürlük hareketi ile sınırlı kalmayacağını da işaret ediyor. Nitekim TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nda DTP Milletvekili Hasip Kaplan, "Polis 'dur' diyor, durmayanı vuruyor" sözleriyle yaşananları eleştirirken, AKP Yozgat Milletvekili Abdülkadir Akgül'ün yanıtı gecikmiyor: "Devlete karşı suç işleyenler varsa elbette vurulacaktır" ... Akgül konuşmasına devam ediyor: "Ben vurmaktan hoşlanan bir adam değilim, ama devletim ve milletime karşı gelenleri elbette vurmaktan hoşlanacağım. İnsan olanlar var, insanlık suçu işleyenler var. 'Dur-vur' yasasına göre, devlete karşı suç iş-

leyenler varsa elbette vurulacaktır. Türkiye'de adalet herkese fazlasıyla uygulanıyor zaten"

Akgül'ün sözleri yorum gerektirmeyecek kadar açık. Erdoğan'ın, yaklaşan yerel seçimlerin de basıncıyla 'oy' toplama telaşıyla Dolapdere'de eylem yapan Kürt gençlere pompalı tüfekle havaya ateş açan vatandaş için, "Sabır dedik. Fakat bu sabır nereye kadar. Eğer siz vatandaşın mağazasının camlarını indirirseniz, vatandaşın hayatına kastederseniz, hayatına kastettiğiniz vatandaş kalkıp da eğer elinde böyle bir tedbiri, böyle imkânı varsa kendisini savunma yoluna gidecektir" demmişti. Erdoğan'ın, "Biz, tek millet dedik, tek bayrak dedik, tek vatan dedik. Tek devlet dedik. Buna karşı çıkanın bu ülkede yeri yok. Buyursun, istediği yere gitsin" sözlerinin de ne anlama geldiği açık.

Ancak sadece toplumsal değil AKP kurmaylarının da belleği hayli zayıf. Bir zamanlar Emine Erdoğan'ın türbanından rahatsız olan Kemalistler de Erdoğan ve eşine ülkenin kapılarını göstermiş, 'Çekip gidin Suudi Arabistan'a' diye yol göstermişlerdi. Erdoğan o günleri şimdi unutmuşa benziyor. Şunu yeri gelmişken belirtmekte yarar: Ne Erdoğan'ın, ne de Erdoğan gibi faşizan düşüncelere sahip olanların haddine değil başta Kürtler olmak üzere, Türk olmayanlara yol göstermek... Görüldüğü kadarıyla Erdoğan ve kurmaylarının sadece anti demokratik, yasakçı ve sansürcülük gibi hastalıkları yok aynı zamanda ciddi hafıza sorunları da var. Kürtlerden söz ederken azınlık değil, neredeyse bu topraklarda çoğunluk olan bir halktan bahsediyoruz. Kaldı ki, bu ülke azınlık veya çoğunluk, Türk'ü ve Kürt'üyle, Ermeni veya Rum'uyla üzerinde yaşayan ve yaşamak isteyen herkesindir.

(POLİTİKA)

Yaklaşan yerel seçimlerin sürecin bu denli keskinleşmesinde rol oynamadığını söylemek doğru olmaz. Burjuva siyaset arenasının kaynama noktasını gösteren sıcaklığında seçimler ve oy kaygısının önemli bir etken olduğunu düşünmek gerekir. Diyarbakır ve Tunceli gibi önemli Kürt illerine gözünü diken Erdoğan'ın saldırganlığının odağında elbette DTP duruyor. Sadece son bir hafta içerisinde 125 DTP'li tutuklandı. Erzurum mitinginde bu topraklarda yaşayanları tek tek sıralarken Kürtleri unutan Erdoğan, son dönemde yaptığı bütün konuşmalarının önemli bir bölümünü DTP'ye hakaret etmeye ayırıyor.

Bu durumun farkında olan DTP Eş Başkanı Ahmet Türk, AKP hükümetinin ve Erdoğan'ın saldırıları karşısında Erdoğan'ın polis diliyle konuştuğunu söyleyerek; "Polisler, 'malum kişiler falan yerden falan yere geçti, malum parti şöyle yaptı' derlerdi. Şimdi bu ülkenin Başbakanı, demokrasi sayesinde hükümet olan bir Başbakan, milletvekillerine, 'malum parti, malum kişiler' diye hitap ediyor. Ve sıkılmadan 70 milyonun başbakanıyım' diyor. Birilerine malum kişi, malum parti deyip ötekileştirirken, arkasından birlik ve bütünlüğü sağlamaya çalıştığını söyleyemezsin." Etnik milliyetçiliğin, halkların düşmanı olduğunu ifade eden Türk, "Askeri harcamalar, dağa taşta atılan bombaların maliyeti, 70 milyon insanın mutfağına yansımış olsaydı, bugün Türkiye farklı bir yerde olurdu. (Kürt yurttaşlarımız) dediğim bunların kimliğini ortaya koyuyor musunuz? Kürtlerin kimliğini, kültürünü güvenceye alın, bu farklılıkları zenginlik olarak kabul edin. Herkes, Türkiye Cumhuriyeti kimliğine bağlıdır, bunu kabul ediyoruz. Biz, tek tip bir topluma karşıyız. Ortak aklı ortaya koyabilirsek, diyalog ortamını sağlayabilirsek 72 milyonun ortak geleceğini sağlarız. AKP'nin gündeminde yoksulluk, açlık, yaşama hakkı gibi konular yok. Gündemlerinde, kendilerini sağlama alma mantığının olduğunu görüyoruz. Halkın tepkisini gidermek için sadaka dağıtıldığını görüyoruz. Bu tablonun sorumlusu, önceki ve bugünkü siyasi iktidarlardır. Hükümet sözcüsü, Türkiye'nin, 1984'ten bu yana çatışmalara 1 trilyon dolar harcama yaptığını ifade etmiştir. Aslında bu, Türkiye'nin karşı karşıya kaldığı krizin nedenini ortaya koymaktadır. Bu askeri harcamalar, dağa taşta atılan bombaların maliyeti, 70 milyon insanın mutfağına yansımış olsaydı, bugün Türkiye farklı bir yerde olurdu. Türkiye'nin ekonomik krizi yara almadan atlatması için, savaş ekonomisine son verilmelidir" dedi.

Erdoğan Kürtlerin desteğini kaybettiğini görüyor. AKP iddialı sözlerle verdi yerel seçim startını. 'Diyarbakır'ı İstiyorum! Tunceliyi istiyorum' ... Kürt halkı AKP'ye yanıtını sokakta verdi. AKP ve siyasi iktidarda yanıtını sokakta veriyor ama bununla da yetinmiyor. Diyarbakır'da AKP protestolarında gözaltına alınan ve yaşları 13 ile 14 arasında olan 6 çocuğun her biri için ayrı ayrı 23,5 yıl hapis istemiyle dava açıldı. Bu bile Kürt halkının de-

mokrası ve özgürlük isteminin durdurulmayan yükselişinin AKP'nin kabusu haline dönüştüğünü göstermeye yetiyor. AKP Kürt halkı nezdinde inandırıcılığını yitirmiş bulunuyor.

Gelişmeler karşısında Erdoğan'ın meclis grup toplantısında söyledikleri ise trajik komik olmanın ötesine geçemiyor. Diyor ki Erdoğan; 'AKP'nin iki özelliği var ki, bunlar hem Türk siyaseti açısından hem de TC açısından büyük bir kazanımdır. Birincisi AKP'nin izlediği birlik siyasetidir. İkincisi nedir, AKP statükonun değil değişimin adresidir, kucaklaşmanın birleştirmenin adresidir. Aynı istikamette de inşallah devam edecektir.' Evet Erdoğan yaptıklarının birleştiricilik ve yenilikçilik olduğunu savuna dursun, hayat kendisini pek doğrulamıyor.

Erdoğan'ın yakın çalışma arkadaşlarından Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül'ün 'Birleştirici' ve bir o kadar 'Satüko karşıtı' sözleri Erdoğan'ı yalanlıyor. Ne demişti Gönül; "Bugün eğer Ege'de Rumlar, Türkiye'nin pek çok yerinde Ermeniler devam etseydi, acaba aynı millî devlet olabilir miydi?" Gönül bu sözleriyle yalnızca kendisinin ırkçı ve milliyetçi yaklaşımını değil, aynı zamanda bir ulus devleti inşa etmek için o ulus aidiyeti içerisinde olmayan ulusal azınlıkların nasıl düzenli bir biçimde yok edildiğini, sistemli bir biçimde asimile edildiğini de bütün çıplaklığıyla ortaya koyuyor. Başta Başbakan olmak üzere, bütün AKP'li bakanlar burjuva siyasetin üstündeki perdeyi indirdikleri ve diplomasinin labirentlerinden çıktıkları vakit gerçek yüzlerini sergiliyorlar. İşte burada dile getirilen birkaç örnek, AKP hükümetinden yakın geçmişte demokrasi bekleyen liberal, sol liberal ve diğer politik çevrelerde büyük bir hayal kırıklığına yol açmış bulunuyor. Şunu bilmek gerekir ki, hiç kimse kendinde olmayana bir başkasına veremez ve AKP hükümeti ve onun

başkurtmayı Erdoğan'da kendinde olmayan bir demokrasiyi ne Kürtlere, Ermenilere, Rumlara, Alevilere, ne de onda içselleşmiş yeni liberal politikalarla işçi ve emekçilere insanca ve onurlu bir yaşam verebilirdi.

Sonuç olarak; AKP deki "değişim" tabii ki kitleleri de etkiliyor. Arka arkaya yayınlanan seçim anketlerinde AKP geriliyor. Kararsızların oyu ile birlikte DTP'nin de oyu artarken AKP kan kaybediyor. % 27'lere kadar gerileyen AKP panikte ABD'nin de, ordunun da, tekelci sermayenin de stratejik işbirliği odağından yavaş yavaş çıkıyorlar. Diyarbakır ısrarı da bu yüzdendir. 'ya sev ya terk et' diyerek milliyetçi kesimin oylarına göz dikmesi bundandır. Sahte demokrasi lafazanlıkları çöpe dönünce vurup kıran, kelle kesen milliyetçi argümanlara sarılıyorlar bir bir. Kürtleri ve Türkleri birbirine düşman etme siyaseti üzerine atılan her adımda daha da pervasızlaşıyorlar. Abdullah Öcalan'ın barış ve diyalog çağrılarında verilen yanıt ne kadar saldırgan olursa olsun bu çözümün yolunu/ çözümün adresini değiştiremiyor. İmralı çözüm için, Kürt sorununda demokratik ve özgürlükçü açılımlar için, etkili diyalogun da adresidir.

AKP gelinen noktada kendi 'demokrasi'sinin dar sınırlarına kadar çekilmiştir. Artık daha bir "devletlül" çizgide ve kapatılmamanın diyetini ödemekte kararlıdır. Ve yine AKP kaybetmeye mahkumdur. Seçim sandığında da, sokakta da, tarihte de bu değişmeyecek. Adına adalet diyerek geldikleri yerden Adaletsizlikleri belleklerimizde kazınarak gidecekler. Kalkınma sözlerinin yalan olduğu her gün artan yoksulluğumuzla belgelenecek. Yardımsever görüntülerinin ardında bıraktıkları dağ gibi yolsuzluk dosyalarının altına ezilecekler. Ama en ağırını Kürt halkının vebali biraz da AKP'nin boynundadır artık. Akan her damla kanın, zindana atılan küçücük çocukların vebali...